

CIRKUS

Le kaj je tebe treba bilo?

Cirkus pod platneno streho in ob njej – Draga zabava – Bomo našli primernejšo lokacijo?

V Ljubljano je spet prišel največji in najboljši cirkus, z največjo gorilo in vsemi drugimi, naj, naj, pridevki. Med Ljubljancami so se kaj hitro razv-

nele polemike o novi lokaciji ob ekonomski fakulteti in študentskih domovih, saj se ne morejo zediniti, kdo koga moti pri nočne počitku: cirkusanti

in njihove živali študente ali obratno. Seveda je to razburjanje za goste čisto postranska stvar – cirkusanti so prišli sem po denarce, ko bo mošnja polna, jo bodo lepo mahnil drugam... K nam pa bo prišel drug, spet največji in najboljši cirkus na svetu!

Prišel je »najpoznatiji cirkus na svetu« – so vabili plakati, ki so preplavili vse mesto. Nemalo Ljubljancanov je ob plakatih obstalo z ogorčenjem nad tistimi, ki so dovolili postavitev takih vabil k predstavam. Kaj nam pomaga jezikovno razodilščje, ki se bori za lepo slovenščino, če pa posameznikom, ki imajo v rokah škarje in platno (gre za tiste, ki odobrijo postavitev takih reklamnih napisov), slovenščina ni mar. Reš je cirkus pustil pri nas nekaj denarja, vendar je vprašanje, kdo se bo boril za naš jezik, če ne mi sami. Vsak od nas. Šele potem bomo pregnali girafe in majmume z naših ulic.

V Ljubljani se bomo morali vendarle dogovoriti, kje je najprimernejše mesto za cirkus. Za Bežigrado se je zvrstilo že precej lokacij, skoraj vedno ob soseskah, tako da so stanovalci precej ogorčeno protestirali. Pa je prihodnjič cirkus gostoval ob drugi soseski in se je vse skupaj spet ponovilo. Zanimivo je, da prihaja cirkus največkrat prav za Bežigrad. Kardeljeva ploščad, bežigradska visokošolsko in znanstveno središče, pa nedvomno ni prostor za tovrstne prireditve.

NAŠI SOSESKI SE OBETA NESLUTEN RAZVOJ

Turizem med bloki

Ko je predsednik zbora stanovalcev rekel: »Če nima nihče nič več, potem bi...« sem že stal pri vratih. Nisem mogel verjeti, da se sestanek lahko tudi hitro konča, zato sem za vsak primer prijel za kljuko. Pravzaprav sem prijel za roko, ker so kljuko že držali meni podobni neverni Tomaži. Tedaj pa:

»Imam predlog!« se je oglasil nekdo, ki se je pozneje predstavil za upokojenega turističnega delavca. Upoko-jenci so v našem naselju bolj redki kot afganistanski hrti, že zato jim človek z zanimanjem prisluhne. »Organizirajmo TURISTIČNO-OLEPŠEVALNO DRUŠTVO«, se je junaučil dedek in nas izzivalno gledal.

»Kakšno?« Mislite za izlete v Trst in Celovec? S tem se jih ukvarja že preveč, trda bi nam predla.

»Gre za to, da privabimo TURISTE v našo krajevno skupnost, v naše naselje«, se ni dal predlagatelj.

»Ha-ho-hi!« so se hiteli režati prisotni. »Dober vic! V našo BETONSKO SIVINO! Vsi bežijo ven, najmanj do Save, ne pa noter. Sicer pa nas je že tako preveč na kvadratni meter!«

»Vse je odvisno od ponudbe. Zakaj pa hodijo ljudje na Aljasko? Kaj pa imajo tam, a? Led pa kakšen lišaj in še mraz je. Poglejmo raje, kakšna je naša ponudba, če imamo kakšno ZNAMENITOST.«

Po iskri razpravi se je izkristaliziralo mnenje, da imamo še pa še znamenitosti. Za najbolj markantno, ker se pač daleč vidi, sta bila razglašena naša dva SILOSA oz. bloka. Slovenska zemlja ne premore tako visokega skladiščnega prostora za ljudi!

Da ne bi bil poudarek samo na tehniki, smo na drugo mesto postavili avtomobilske RAZBITINE. Teh je toliko in tako raznolikih, da bi že sedaj lahko uredili muzej na prostem, na primer ob TRIM STEZI, po kateri hodijo tako samo cuki lutat.

Brez kulture ne gre, zato smo sem vključili NAPISE NA ZIDOVH (tisti, ki delajo iz te teme doktorate, jim pravijo GRAFITI). Napiši so že sedaj zanimivi (DANES JE LEP DAN, TO JE MUC, KI LULA, SANDRA IN ROBI z enim prav nič abstraktnim srcem), stvar bi se pa dala še izboljšati, saj bi lahko organizirali kako medblokovsko kolonijo, oz. srečanje ustvarjalcev konkretne poezije.

Zaenkrat smo ustanovili iniciativni odbor, ki bo sestavil KATALOG ZNAMENITOSTI naše krajevne skupnosti in predlog načrta razvoja turistične dejavnosti v naslednjem srednjeročnem obdobju.

Sam sem bil izvoljen v komisijo, ki bo popisala najbolj znamenite balkone. Prav mi bodi, kaj sem pa zini, da so to tudi svojevrstne znamenitosti naše turistično nerazvite soseske!

BINE SOSESKI

Sicer pa so cirkusanti dodobra obrali tiste, ki so se odločili za tovrstno zabavo. Prvo presenečenje je počakalo starše z naraščanjem je pred blagajno. Cirkuski delavci so s prijetnim nasmeškom razdeljevali otrokom ne kaj dosti vredne zastavice, otroci in starši so se veselo zahvalili nad nepričakovano pozornostjo in naredili korak dva proti blagajni, ko jih je zaustavil klic »tri jurje«. Kako bi otroku vzeli zastavico, ki jo ima že v roki in mu pokvarili veselje? Z nič kaj lepim izrazom na licih je tako marsikdo privleč segel v žep. Drugič je odprl denarnico pri blagajni, od 80 do 150 dinarjev za enega je bilo treba odšteti, polno ceno pa je bilo treba plačati tudi za otroke, starejše od treh let. Številne pa je po nedeljski predstavi čakalo še eno denarno presenečenje – listek na vetrobranskem steklu, saj jih je velika večina parkirala tam, kjer ni dovoljeno. Oh, ta cirkus!

